

der Nr. 32, der angaar de smaa Købekontrakter om Løsøre under 500 Kr. Udvalget har ikke villet fritage dem. Det er ikke af nogen stor fiskal og efter min Mening heller ikke af synderlig social Betydning. Man har her særlig taget Sigte paa Kontrakter om Køb af Møbler paa Afbetaling, men jeg vil indrømme, at Bestemmelsen ogsaa i mange Tilfælde kunde komme til at virke som en Fritagelse, hvor man ikke havde det behov. Det er derfor en af de Ændringer, som jeg bedst vil kunne gaa ind paa. Under Nr. 33 er der foreslaaet en gennemgribende Ændring angaaende Stempeling af Huslejekontrakter. Regeringen havde foreslaaet, at Stempelpligten faldt helt bort, naar Lejen i København og Købstæderne kun var 300 Kr. og paa Landet 240 Kr. Jeg indrømmer, at disse Summer, der ere hentede fra Loven af 1903, kunne falde ret højt, og jeg vilde ogsaa gerne gaa med til og har ogsaa erklæret mig villig til at nedsætte dem, men paa den anden Side kan jeg ikke nægte, at Flertallets Forslag, som det her foreligger, har sat Grænsen efter min Mening noget lavt. Men jeg erkender, at Udvalget har imødekommet noget af det, der var Regeringens Tanke med dens Forslag om fuldstændig Fritagelse, idet visse Lejligheder, der ubetinget maa siges at bebos af Smaakaarsfolk, slippe med et fast Stempel paa 10 Øre. — Udvalget har ogsaa ønsket en Begrænsning i Fritagelsen for Stempeling af Kontrakter om personligt Arbejde. Begrænsningen er sat til 1,200 Kr., medens den efter Regeringens Forslag var 2,000 Kr. Dette vil jeg kunne acceptere, hvorimod jeg maa gaa imod Forslaget under Nr. 23 til § 56, der ophæver Fritagelsen for Skilsmissebevillinger, hvor Boets beholdne Formue ikke overstiger 1,000 Kr. Jeg skal om alle disse Nægtelser af Nedsættelser sige, at naar jeg undtager Bestemmelsen om Stempelingen af Huslejekontrakter, betyde de finansielt ikke overvættes meget. Jeg gaar ikke med nogen Glæde med dertil, men paa den anden Side kunne de ikke gøre Loven uantagelig for mig.

En væsentlig Ændring er ogsaa foreslaaet med Hensyn til Ansøgningsstempelen. Man har heldigvis fulgt Regeringen i dens Forslag, at egentlige Ansøgninger om Embeder og Bestillinger og deslige blive stempelfrie. Man kan sige, at Praksis paa dette Omraade har indført en delvis Fritagelse, idet Administrationen i Erkendelse af, at Stempelingen af disse Ansøgninger i og for sig er irrationel, ikke

nøje har overholdt Stemplingen, saaledes at mange Ansøgninger ere tagne i Betragtning, selv om de ikke vare stemplede eller ufuldstændigt stemplede. Nu fastsættes der en ny Regel, hvorefter Ansøgninger om Undtagelser fra Lovene skulle stemples — og endda sættes Stempelen op fra den nuværende Sats, 65 Øre, til 1 Kr. —, medens derimod Ansøgninger om Embeder og Bestillinger blive stempelfrie. Jeg giver Ordføreren Ret i, at naar man reformerer Forholdet paa dette Omraade, bør det ogsaa være saaledes, at den Bestemmelse, der gives, virkelig skal overholdes, saa at man faar en langt fastere og bestemtere Gennemførelse af Loven paa dette Omraade end tidligere.

Jeg skal til Slut nævne de Ændringsforslag, der have større finansiell Betydning, og da først Ændringsforslaget under Nr. 45 om Checkstempelen. Jeg kan ikke indrømme Rigtigheden af, at dette Stempel skulde virke prohibitivt. Det har ikke virket saaledes i Frankrig og i England og for den Sags Skyld heller ikke i Tyskland, omend man ganske vist i dette sidste Land har kunnet konstatere, at det har hemmet Checkens Benyttelse noget i den første Tid. Det siger imidlertid ikke saa overvættes meget, det er ofte saaledes, at en ny Skat, der i Tidens Løb viser sig meget vel at kunne bæres, i første Omgang virker som et Choc og foranlediger nogen Standsning eller endog saa Tilbagegang, uden at denne dog behøver at være af endelig Natur. Dertil kommer, at man i Tyskland er gaaet meget højere nemlig til 10 Pfennig, medens man her har foreslaaet 5 Øre. Jeg tror, at man vilde have kunnet indarbejde dette Checkstempel i Publikum, saaledes at det var blevet baaret uden at være følt som nogen synderlig Byrde. Men det høje Landstings Flertal har jo været ganske uvilligt til at gaa ind paa dette Stempel, jeg har maattet bøje mig for denne Uvillie og er gaaet ind paa for saa vidt at finde mig i, at det gik ud, naar der skaffedes mig tilstrækkelig finansiell Kompensation for de 300,000 Kr., som vare beregnede at skulle komme ind ved dette Stempel. I den Henseende maa jeg indrømme, at Udvalget har imødekommet mig.

Der er et andet Punkt, hvor Udvalgets Flertal finansielt har forringet Forslaget, nemlig ved det under Nr. 62 stillede Ændringsforslag om Stempelfritagelse for Hypotekforeninger, idet disse Foreninger stilles lige med Kreditforeninger med Hensyn til Fritagelse for Stempel for deres Obliga-